

Justitsministeriet

Dato: 29. oktober 2008

Dok.: IBM40056

Sagnr.: 2008-154-0147

**Udkast til tale
til ministeren til brug ved
åbent samråd i Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri
onsdag den 5. november 2008 kl. 13.00**

Spørgsmål E:

”Mener ministeren, at de meget lange behandlingstider i anklagemyndigheden af sager, der vedrører dyretransporter, er tilfredsstillende?”

Spørgsmål F:

”Hvad vil ministeren gøre for at reducere sagsbehandlingstiderne hos anklagemyndigheden af sager, der vedrører dyretransporter?”

Svar:

1. Udvalget har stillet mig to samrådsspørgsmål. Udvalget spørger mig for det første, om jeg mener, at sagsbehandlingstiderne ved anklagemyndigheden for sager om dyretransporter er tilfredsstillende. For det andet har udvalget spurgt, hvad jeg vil gøre for at reducere sagsbehandlingstiden.

2. Jeg har til brug for besvarelsen af de stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har oplyst, at der ikke udarbejdes en særskilt opgørelse over sagsbehandlingstiden i sager om dyretransporter, herunder over anklagemyndighedens sagsbehandlingstid. Det er imidlertid Rigsadvokatens indtryk, at anklagemyndighedens sagsbehandlingstid i disse sager ikke er længere end i andre tilsvarende sager.

Rigsadvokaten har desuden oplyst, at rigsadvokaturen modtager alle sager vedrørende overtrædelse af dyreværnslovgivningen, hvor der agtes nedlagt påstand om retlighedsfrakendelse, eller hvor en sådan påstand overvejes. I forbindelse med behandlingen af disse sager foretages en vurdering af bl.a. sagsbehandlingstiden, således at rigsadvokaturen kan følge op på både konkrete og generelle problemer, hvis det viser sig, at der skulle være behov for det.

3. Ifølge retsplejelovens § 96, stk. 2, skal anklagemyndigheden fremme enhver sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed tillader.

Sager om dyretransporter kan være af meget forskellig beskaffenhed. Sagsbehandlingstiden vil således afhænge af den konkrete sags karakter og omfang.

I sager, hvor den sigtede erkender sig skyldig og vil vedtage et bødeforlæg, kan sagen afgøres forholdsvis hurtigt. I andre sager, hvor der f.eks. er tvivl om faktum i sagen, eller hvor der skal indhentes bistand fra de relevante sagskyndige myndigheder om veterinære spørgsmål, vil sagsbehandlingstiden kunne være længere.

Herudover kan sagsbehandlingstiden forlænges væsentligt, hvis sagerne bevismæssigt afhænger af oplysninger, der skal tilvejebringes fra udenlandske myndigheder.

Lad mig give et eksempel på en forholdsvis simpel sag: Kun personer, der er i besiddelse af en autorisation udstedt af en kompetent myndighed, kan optræde som transportvirksomhed. Hvis politiet under en landevejskontrol konstaterer, at en sådan autorisation ikke kan forvises, så er det forholdsvis enkelt at bevise en overtrædelse af transportforordningen, og sagen vil kunne afsluttes rimelig hurtigt.

Lad mig dernæst give et eksempel på en mere kompliceret sag: Forestil jer en svinetransport, der kører fra Danmark til Spanien via Frankrig. Ved ankomsten til Spanien er flere af dyrene døde, og andre viser tegn på at have lidt under transporten.

Fødevarestyrelsen får via myndighederne i Spanien oplysning om det passerede, og transportøren anmeldes til politiet, da der er begrundet mistanke om, at transportlovgivningen er overtrådt. Der skal herefter indhentes

oplysninger fra de relevante udenlandske myndigheder om dyrenes tilstand under transporten.

Politiet skal på baggrund af oplysningerne forsøge at sammenstykke transportforløbet fra Danmark til Spanien – og de skal i den forbindelse forsøge at få afdækket en lang række forhold. Var lastbilen overbelagt? Var det skærpede danske arealkrav iagttaget? Var dyrene transportegnede? Virkede ventilationsanlægget? Havde dyrene tilstrækkelig adgang til vand? Varetog chaufføren tilsyn og pasning af dyrene undervejs? Svarer oplysningerne i logbogen til det passerede? Osv. Osv.

Anklagemyndigheden skal på baggrund af efterforskningen vurdere, hvem der er grundlag for at rejse tiltale mod. Er det chaufføren, vognmanden eller landmanden? Eller måske alle tre!

Det er i en sådan situation langt sværere og mere tidskrævende at bevise en overtrædelse af transportreglerne.

Der vil altså kunne være en betydelig variation i sagsbehandlingstiden i sager om transport af dyr, uden at dette er udtryk for, at anklagemyndigheden ikke fremmer sagerne med den fornødne hurtighed.

4. Jeg vil i øvrigt gerne fremhæve, at regeringen de seneste år har taget en række initiativer for at give politiet bedre redskaber til at håndhæve dyreværnslovgivningen, herunder reglerne om dyretransporter.

I 2006 indgik regeringen således en flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden. Aftalen indebærer bl.a., at dyreværnslovgivningen skal være et af otte prioriterede indsatsområder for politiet, og at dyreværnslovgivningen skal håndhæves ensartet og effektivt over hele landet. Enheder med specialuddannet personale skal være til rådighed i alle politikredse, og håndhævelsen af reglerne skal skærpes.

Som led i udmøntningen af flerårsaftalen er der i alle landets politikredse oprettet særlige enheder, der skal handle sager om overtrædelser af dyreværnslovgivningen, herunder reglerne om dyretransporter.

For at sikre, at personalet i dyreværnsenhederne har den fornødne viden på området, har Rigspolitiet i samarbejde med Rigsadvokaten og Fødevarestyrelsen gennemført særlige kurser for disse betjente.

I løbet af efteråret 2007 blev der afholdt fire kurser, hvor der i alt deltog 80 personer fra politikredse, og i dette efterår har der været afholdt to kurser med sammenlagt 40 deltagere.

På kurserne bliver der bl.a. undervist i reglerne for transport af dyr og i behandlingen af dyreværnsager.

Ud over undervisning i de mere efterforskningsmæssige skridt, såsom bevisførelse og sikring af dokumentation,

bliver bejgentene også undervist i, hvordan man vurderer dyrenes behov for foder, vand og pasning, ligesom de blev undervist i håndtering og pleje af syge og tilskadekomne dyr.

For at styrke politiets og anklagemyndighedens arbejde i dyreværnssager er der desuden udarbejdet en manual til politikredsene, der giver kredsene en orientering om, hvorledes sager om dyreværnslovgivningen bør behandles. Manualen revideres hvert år af Rigspolitiet, og den er lagt ind i politiets interne elektroniske sagsbehandlings-system, så der er let adgang til informationerne.

5. Jeg vil endvidere nævne Fødevarestyrelsens Dyrevelfærdsrejsehold, der blev oprettet i 2006. Rejseholdet består af fire dyrlæger, der har adgang til juridisk ekspertise. De faglige medarbejdes kompetence dækker til sammen en række specialer som dyrevelfærd hos landbrugsdyr, slagtning og transport af dyr.

Dyrevelfærdsrejseholdet har bl.a. til opgave at koordinere Fødevarestyrelsens kontrol på transportområdet. Rejseholdet er således ansvarlig for styrelsens koordinering med politiet i forbindelse med kontrol af dyretransporter. Rejseholdet indgår i Rigspolitiets Færdselsafdelings planlægning af årets kontrolkampagner og deltager i Rigspolitiets kontroller med dyretransporter. Rejseholdet bistår herudover politiet med generel faglig rådgivning.

6. Endelig vil jeg nævne forliget fra august i år mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om veterinærområdet.

Forliget indebærer bl.a., at kontrollen med dyretransporter skal styrkes markant. Det omfatter en forbedring af fødevarerregionernes forudgående og efterfølgende kontrol af transportøremes logbøger. Der skal i den forbindelse bl.a. udarbejdes en drejebog for kontrollen, som skal anvendes af fødevarerregionerne.

Endvidere indgår det i forliget, at kontrolindsatsen på vejområdet skal styrkes i et samarbejde mellem politiet og Fødevarestyrelsens Dyrevelfærdsrejsesehold.

7. Regeringen har således iværksat en række tiltag med henblik på at sikre kvaliteten af håndhævelsen af dyreværnslovgivningen, herunder reglerne om dyretransporter. Rigsadvokaten har samtidig ikke registreret særlige problemer med sagsbehandlingstiden i sager om dyretransporter.

Lad mig afslutningsvist nævne, at politireformen naturligvis har kunnet påvirke behandlingen af sager om transport af dyr, på samme måde som reformen har påvirket øvrige sagsområder. Gennemførelsen af en så stor og omfattende reform som politireformen har krævet tid, og den tid er i et vist omfang gået fra produktionen af straffesager. Der er nu iværksat en række initiativer for at sætte skub i sagsproduktionen. Derudover er jeg ikke bekendt med, at politireformen har forårsaget særlige for-

sinkelser af sager om transport af dyr, og dyreværnsområdet har – som tidligere nævnt – fra 2006 været et af politiets prioriterede indsatsområder.

Alt i alt finder jeg ikke umiddelbart anledning til at iværksætte yderligere tiltag i forhold til håndhævelsen af reglerne om transport af dyr.

Tak!